

[Lone Dybkjær]

ikke må kunne opnå økonomisk gevinst ved at overtræde lovene.

Så kan man spørge sig selv, hvordan det går med disse ting. Vi synes, det er nødvendigt at konstatere, at udviklingen har vist, at de rammer, der er for den lokale administration, er utilstrækkelige og ikke sikrer en rimelig, ensartet og tilstrækkelig effektiv administration af miljø- og planlovene, ja, i virkeligheden så meget, at ministeren i sin fremsættelsestale skriver, at de kommunale myndigheder har medvirket direkte eller indirekte i forbindelse med lovovertrædelser. Det tvinger naturligvis folketinget til at gribe ind.

Det er klart, at ved at vi har decentral administration af miljø- og planlovene, er det i en lang række sammenhænge en fristelse for kommunerne at underbyde hinanden med hensyn til miljøkrav til erhvervslivet for at øge den lokale beskæftigelse og forbedre kommunens økonomi. Det er også klart, at det er vanskeligt for kommunerne at modstå pression fra de, kunne vi kalde det, lokale omgivelser. Begge dele fører til, at tingene ikke foregår så godt miljømæssigt set, som de burde.

Til trods for det mener vi, at man fortsat bør forsøge sig med det decentrale princip. Vi mener, at det fortsat bør have en chance. Det er naturligvis fristende at sige, at med den måde, tingene har udviklet sig på, kunne man overveje at centralisere for miljøområdets vedkommende, men det skaber til gengæld en lang række andre problemer. Vi mener altså, at den decentrale administration fortsat skal have en chance, men at det er nødvendigt, at vi laver nogle regler, der muliggør en mere aktiv og mere ensartet administration af miljø- og planlovene i amter og kommuner.

Det, jeg synes er hovedspørgsmålet i forbindelse med dette lovforslag, hvad også andre ordførere har været inde på, er, om vi sikrer det ved dette forslag. Det er klart nok, at dette er et skridt på vejen, som forbedrer tingene, det er der ikke nogen tvivl om, men bliver de gode nok ved det, vi gør her? Det synes jeg egentlig ikke at en gennemlæsning af lovforslaget eller dets bemærkninger giver et fuldstændig præcist svar på.

Det andet er, at det ikke skal kunne betale sig at forurene. Det er det andet hovedelement, jeg har været inde på. Dér må man også sige, at de seneste års retssager i forbin-

delse med overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven viser, at det er undtagelsen snarere end reglen, at det ikke kan betale sig at forurene. Dommene i disse sager er bemærkelsesværdig milde, så milde, at man i virkeligheden kan spørge sig selv, om det ikke krænker den enkeltes retsbevidsthed forstået på den måde, at den enkelte meget ofte bliver retsforfulgt for ganske små beløb. Der verserer mange sager i pressen om den slags ting, men samtidig kan den enkelte opleve, at grove overtrædelser, hvad enten det er Holte Midtpunkt, eller det er store virksomheder – ingen nævnt og ingen glemt – giver man nærmest op over for.

Også af den grund er det nødvendigt, at man strammer praksis på dette område. Det er selvfølgelig lettere sagt end gjort. Det er meget kompliceret både at eftervise tingene og at bevise lovovertrædelsen, så beviset ikke kan drages i tvivl, men alligevel bør man stramme den praksis, vi har i øjeblikket. Der bør være et mere rimeligt forhold mellem overtrædelsernes karakter og den straf, der bliver pålagt overtræderne, sådan at det ikke kan betale sig at forurene. Det er da også på dette hovedområde, problemet for mit vedkommende ligger: sker det ved de forslag, vi har her? Det føler jeg mig ikke overbevist om.

Konklusionen for det radikale venstres vedkommende er, at lovforslaget er et godt udgangspunkt for en nærmere diskussion i udvalget om, hvordan vi sikrer det, som ministeren i sin fremsættelsestale siger at han gerne vil sikre, men som vi synes ikke helt bliver fulgt op i selve lovforslaget.

Nør Christensen (CD):

Vores ordfører, fru Birgith Mogensen, kan ikke være til stede, og jeg har lovet at komme med et par bemærkninger på CDs vegne.

Vi ønsker naturligvis som andre partiers ordførere et rent Danmark, og at vi skal kunne aflevere et samfund, som vi kan være bekendt, til vore efterkommere, selvfølgelig gør vi det. Der har fra anden side været fremsat bemærkninger om, at man godt kunne tænke sig, at vi kunne undvære lovforslaget. Jeg kunne godt være enig i et sådant ønske.

Grundstammen i lovforslaget er retshåndhævelsen, og vi er i CD enige i, at det ikke må kunne betale sig på nogen måde at begå